

Recensie door Tom van Deel in Biblion

Luuk Gruwez houdt van goed gevormde, maar niet al te strak in het keurslijf zittende gedichten, met brede versregels, gestrofeerd, en niet al te lang. Hij is een lyrisch en kort-episch talent dat in al zijn werk (waartoe ook proza behoort) vergankelijkheid en dood hoe dan ook centraal weet te stellen. 'Ik ben de dichter van december' schrijft hij dan ook. Zijn grootste kracht ligt wel in het vinden van een bijzonder perspectief. Zo dicht hij: 'Ik ben de bom die weldra op het huis van / Jonas valt, op het verliefde hoofd van Evelien / of op de mooie Ellen met haar eerste baby.' Een gedicht geschreven vanuit het hoofd van een bom! Gruwez vraagt echt iets van zichzelf: 'Er is iets met mijn ziel vandaag', hij noemt de dood 'de grote vinder' en concludeert in 'Poging tot afscheid': 'Men houde rekening met dit verwoestend feit: altijd / ben je elkaar voorgoed, al is het pas tot morgen, kwijt.' Deze bundel, de mooiste en beste die hij tot dusver geschreven heeft, verdient de hoogste lof. 'Wij zijn van vlees. Dat is het wat ons eenzaam maakt.'

© NBD Biblion